Erasmus+
Enriching lives, opening minds.

ED-TED
equity & diversity
teacher education

Konseptuelt rammeverk for lærerutdanneres mangfoldsresponsive praksiser

Lærerutdannere har en unik rolle når det gjelder å forme fremtidige læreres evne til å nærme seg mangfold i utdanning. Ved å påvirke hvordan fremtidige lærere tenker, underviser og modellerer inkludering, spiller de en sentral rolle i å redusere systemiske ulikheter i utdanningssettinger. Som en erkjennelse av dette potensialet sammenfatter TE-DIP-rammeverket (*Teacher Educators' Diversity-Responsive Practices*)[1] forskning om praksiser som fremmer en mangfoldsresponsiv utdanning[2]. Dette rammeverket er et verktøy som skal veilede lærerutdannere og team[3] i deres profesjonelle utvikling og praksiser, med vekt på inkludering, likeverd («equity») og sosial rettferdighet på tvers av undervisningskontekster, personlig refleksjon og samfunnsengasjement.

---

[1] I artikkelen av Ponet mfl. (2025) beskrives metodene bak den systematiske litteraturgjennomgangen som dette rammeverket baserer seg på. Se Ponet, B., Vantieghem, W., Tack, H. & Vanderlinde, R. (2025). Teacher educators' distinctive contribution to education that serves all: Introducing a conceptual framework based on a systematic literature review. *European Journal of Teacher Education*, 1–21,https://doi.org/10.1080/02619768.2025.2502393

[2] Begrepet mangfoldsresponsiv utdanning (diversity-responsive education) er valgt her (se også Ponet, 2024) for å beskrive et utdanningssystem som ikke bare omfavner alle former for menneskelig mangfold, men som også genuint ivaretar hver enkelt student, uavhengig av identitetsmarkører og samfunnets verdivurdering av disse. Derfor innebærer mangfoldsresponsiv utdanning tilnærmingsmåter til mangfold som fremmer inkludering, likeverd og sosial rettferdighet.

[3] Modellen ble utviklet på bakgrunn av litteratur som hovedsakelig fokuserer på enkeltstående lærerutdannere. Imidlertid strekker virkningen og relevansen seg også til teamnivået, ettersom rammeverket oppmuntrer til kollektiv refleksjon, dialog og gjensidig læring. Slik legger det til rette for at teamene kan identifisere felles utfordringer, finne felles tilnærminger og bygge en helhetlig visjon for en mangfoldsresponsiv lærerutdanning.

INFO-TED, ED-TED OG LÆRERUTDANNERES PRAKSISER

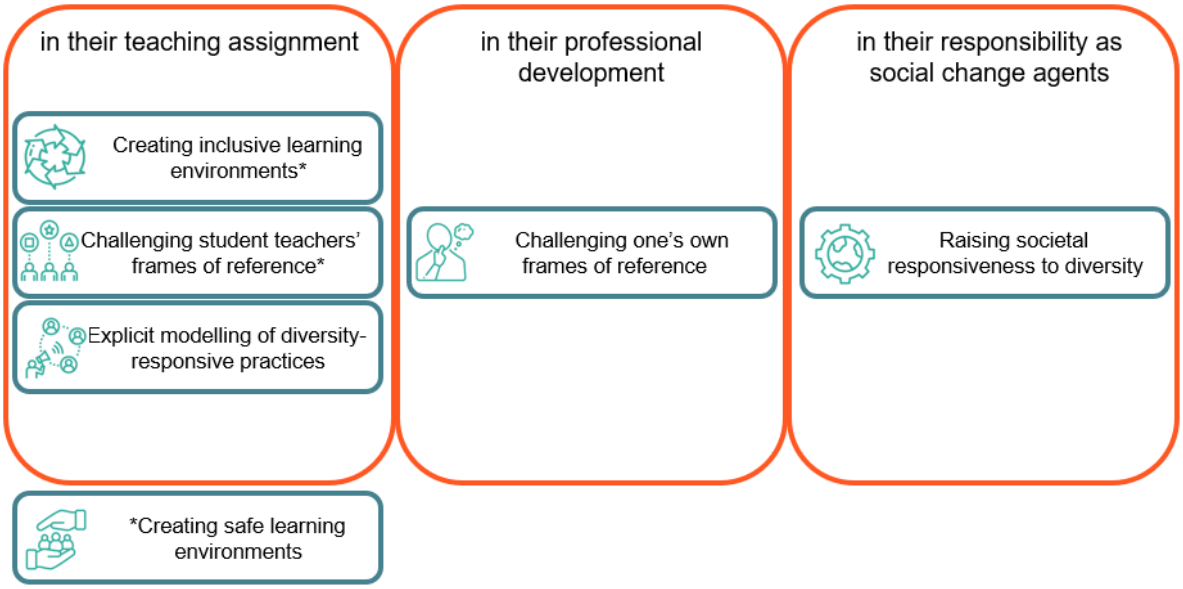
Rammeverket bygger på noen grunnleggende antakelser om lærerutdanneres profesjonalitet og på lærerutdannerforskning som er delt av InFo-TED-nettverket og Erasmus+-prosjektet ED-TED (f.eks. Vanderlinde mfl., 2021). For det første utgjør lærerutdannere en svært heterogen gruppe fagpersoner, ved at de representerer ulike arbeidskontekster, ansvarsområder, bakgrunner, erfaringer osv.[4] For det andre nyter lærerutdannere høy anerkjennelse som fagpersoner som har gode grunner til å etablere sine praksiser slik de gjør. Disse praksisene er ikke bare observerbare handlinger, men er forankret i lærerutdannernes kunnskap, oppfatninger og ferdigheter. Dette innebærer en positiv vurdering av de aktivitetene, oppgavene eller praksisene lærerutdannerne allerede utfører. Følgelig betraktes disse praksisene som analyseenheter i forskning på deres profesjonelle utvikling. For det tredje oppfattes lærerutdannere som å ha en unik og særskilt ansvarsrolle, fordi de hele tiden modellerer praksis når de underviser. Ikke bare innholdet i undervisningen, men også måten de underviser på, gir lærerstudentene viktig lærdom. Denne andreordenspedagogikken sikrer at lærerutdannerpraksiser alltid formidler implisitte profesjonelle budskap. For det fjerde er praksisene lærerutdannere bruker, alltid situerte. Både personlige og kontekstuelle faktorer må tas i betraktning hvis man skal forstå hvilke begrensninger og muligheter hver enkelt lærerutdanner står overfor. For eksempel kan personlige oppfatninger være avgjørende for hvilke praksiser lærerutdannere er villige til å etablere spontant. På den annen side kan den politiske konteksten i et land eller utdanningsinstitusjonenes retningslinjer avgjøre hvilke praksiser lærerutdannere er pålagt – eller ikke har lov til – å bruke. Videre kan ens egen posisjonalitet og dermed erfaringer med privilegier og undertrykkelse påvirke hvilke praksiser man anser som viktige, særlig når det gjelder mangfold og (mangel på) likeverd («equity»). Endelig tar rammeverket hensyn til underliggende holdninger hos lærerutdannere, som empati, kritisk refleksjon, åpenhet og selvbevissthet.

TE-DIP-RAMMEVERKET: EN OVERSIKT

Rammeverket Teacher Educators' Diversity-Responsive Practices (TE-DIP) identifiserer seks sett («clusters») av praksiser som lærerutdannere kan bruke for å fremme

[4] Selv om ED-TED-prosjektet slutter seg til denne utvidede forståelsen, konsentrerer prosjektet selv seg i hovedsak om lærerutdannere ved lærerutdanninger, og eksemplene som gis (både i den tilhørende teksten og i ressursbanken) er i all hovedsak rettet mot denne gruppen lærerutdannere.

mangfoldsresponsiv utdanning. Mangfoldsresponsiv utdanning (diversity-responsive education) er uløselig knyttet til målet om å redusere ulikhet og er et todelt konsept: Det skal skape gode læringsmiljøer for alle ved å ta hensyn til forskjeller mellom mennesker, og det skal skape en mer rettferdig verden ved å ta tak i diskriminering som finnes i samfunnet, og som direkte eller indirekte påvirker utdanningen. De seks settene[5] av praksiser støttes av eksempler på konkrete strategier og hvordan de brukes, og er koblet til eksempler eller illustrasjoner publisert i ED-TEDs ressursbank[6]. I tillegg skiller rammeverket mellom tre kontekster der lærerutdannere utøver mangfoldsresponsive praksiser: De fire første praksissettene består av praksiser lærerutdannerne utøver i sin rolle som lærere, det femte settet er knyttet til deres profesjonelle utvikling, og det sjette og siste er knyttet til deres ansvar som sosiale endringsagenter.

Figur 1:TE-DIP-rammeverket (© Benjamin Ponet & Ruben Vanderlinde, Ghent University; used with permission)

1. Utfordre lærerstudentenes referanserammer

Tidligere forskning har vist at hvordan lærere tenker om elevene eller studentene sine og utdanning generelt, kan ha konsekvenser for elevenes eller studentenes læringsresultater. Det er derfor avgjørende å ta for seg de referanserammene som former ens tenkemåte. Med referanseramme menes i denne konteksten det settet av oppfatninger, antakelser, verdier og

[5] Praksissettet «skape trygge læringsmiljøer» er en forutsetning for settene «skape inkluderende læringsmiljøer» og «utfordre lærerstudentenes referanserammer» og er derfor markert med en * i modellen.

[6] Du finner ressursbanken til ED-TED via https://info-ted.eu/resources/.

kulturelle perspektiver som lærerstudentene bruker til å tolke verden og elevene sine. Referanserammen preger hvordan lærerstudentene forstår mangfold, undervisning og læring, og påvirker ofte ubevisst deres holdninger og handlinger i klasserommet. For å si det på en annen måte: Disse referanserammene kan dreie seg om lærerstudentenes direkte oppfatninger om mangfold og forskjeller, så vel som om deres forutinntattheter, privilegier, selvoppfatninger og kulturelle måter å forstå verden på. Det siste må også undersøkes kritisk, fordi undertrykkende strukturer som stiller bestemte elever i en ugunstig posisjon, ofte reproduseres gjennom subtile, utilsiktede bemerkninger eller handlinger. For å gi fremtidige lærere verktøyene de trenger for å bekjempe systemisk ulikhet, må lærerutdannerne hjelpe dem med å undersøke sine egne oppfatninger, forutinntattheter og antakelser kritisk. Denne prosessen innebærer bevisste aktiviteter utformet for å utfordre fastlåste verdenssyn.

Eksempler på praksiser:

- **Reflekterende dagbokskriving**: Be lærerstudentene om å reflektere over sine kulturelle antakelser og privilegier ved å skrive ukentlige dagboksnotater. En oppgave kan for eksempel være: *«Fortell om en gang du opplevde eller observerte at noen ble urettferdig behandlet og ikke hadde like muligheter. Hvordan påvirket episoden dine oppfatninger om undervisning?»*
- **Rollespilløvelser**: Legg til rette for scenarioer der lærerstudenter inntar ulike roller, for eksempel som en elev fra en marginalisert gruppe, for å fremme empati og bevissthet.
- **Kritiske tekster og diskusjon**: Introduser litteratur som *De undertryktes pedagogikk* av Paulo Freire for å stimulere til kritiske samtaler om maktdynamikker i utdanning.
- **Ubehagets pedagogikk**: Bruk aktiviteter som skaper spenning, for eksempel debatter om kontroversielle temaer, for å få lærerstudentene til å konfrontere sine egne forutinntattheter og reflektere over alternative perspektiver.

2. Skape trygge læringsmiljøer

Et grunnlag for mangfoldsresponsive praksiser er å skape et trygt og støttende læringsmiljø. Når lærerstudenter føler seg trygge, er det større sannsynlighet for at de deltar åpent i krevende samtaler og reflekterende aktiviteter. Trygghet er en forutsetning for å kunne ta del i andre praksissett, som «utfordre referanserammer» eller «skape inkluderende miljøer». Praksiser som fremmer trygghet, øker lærerstudentenes vilje til å ta risiko og engasjere seg på en meningsfull måte.

Eksempler på praksiser:

- **Bygge tillit**: Bygg sterke relasjoner til lærerstudentene ved å lytte aktivt til det de har å si, og ved å vise empati. Du kan for eksempel gjennomføre individuelle samtaler for å få innsikt i deres behov og erfaringer.
- **Etablere normer for dialog**: Skap, i samarbeid med studentene, retningslinjer for respektfull kommunikasjon i klasserommet, for eksempel at man skal verdsette alle perspektiver, og at man skal kunne uttrykke uenighet, men uten fiendtlighet.
- **Vise sårbarhet**: Modeller åpenhet ved å dele dine egne utfordringer og læringserfaringer knyttet til mangfold. Slik kan du vise at alle er på en vekstreise.
- **Dele makt**: Involver studentene i beslutningsprosesser, for eksempel ved å la dem være med på å utforme klasseaktiviteter eller velge diskusjonstemaer, slik at de får en følelse av eierskap og likeverd.

Figur 2: Resultat fra søk i ED-TED-ressursbanken: tilgjengelige ressurser etter land for praksissettet skape et trygt læringsmiljø (© ED-TED project, used with permission of Ruben Vanderlinde)

3. Skape inkluderende læringsmiljøer

De praksisene lærerutdannere kan ta i bruk for å skape inkluderende miljøer, ligner i stor grad på de praksisene som forskningen på inkluderende utdanning anbefaler for lærere på alle utdanningsnivåer. De innebærer generelt å legge til rette for effektiv læring for alle elever og studenter. Når lærerutdannere etablerer inkluderende praksiser, utnytter de imidlertid en

ekstra pedagogisk mulighet: De modellerer implisitt for sine lærerstudenter hva disse studentene kan gjøre i sine fremtidige klasserom. Ved å modellere inkluderende opplæring sørger lærerutdannerne for at alle lærerstudenter føler seg verdsatt, og de demonstrerer strategier lærerstudentene kan bruke i sine fremtidige klasserom.

Eksempler på praksiser:

- **Differensiert undervisning**: Tilpass oppgaver slik at de imøtekommer ulike behov hos studentene. La for eksempel lærerstudentene velge mellom skriftlige oppgaver, multimediepresentasjoner og samarbeidsprosjekter ut fra egne styrker og preferanser.
- **Legge til rette for dialog**: Skap et trygt rom for diskusjon ved å fastsette normer for respektfull kommunikasjon og oppmuntre til deling av personlige erfaringer.
- **Aktiviteter for samarbeidslæring**: Organiser gruppeoppgaver der studenter med ulik bakgrunn samarbeider om prosjekter, med vekt på hvert medlems unike bidrag.
- **Personlig tilpasset støtte**: Identifiser lærerstudentenes læringspreferanser eller -utfordringer på et tidlig tidspunkt, og tilpass ressursene for å imøtekomme disse behovene, slik at alle får like muligheter til å lykkes.

4. Eksplisitt modellering av mangfoldsresponsive praksiser

Lærerutdannere fungerer som rollemodeller ved å demonstrere mangfoldsresponsive praksiser i sin pedagogikk. Gjennom eksplisitt modellering (Boyd, 2014) gis lærerstudentene innsyn i pedagogiske valg og hvordan teori omsettes til praksis. Følgelig krever en eksplisitt modellering at man tar i bruk praksiser som utfordrer lærerstudentenes referanserammer (praksiser i sett 1), skaper trygge læringsmiljøer (sett 2) eller skaper inkluderende læringsmiljøer (sett 3).

Eksempler på praksiser:

- **Forklare pedagogiske valg**: I en time kan en lærerutdanner stoppe opp og si: *«Jeg bruker en samarbeidsbasert læringsstrategi her for å sikre at alles stemme blir hørt. Dette er et sentralt prinsipp i inkluderende undervisning.»*
- **Tenke høyt**: Forklar beslutningsprosessene i undervisningen, for eksempel hvordan materiellet du har valgt, representerer ulike perspektiver.
- **Koble til teori**: Knytt klasseromspraksiser til teorier som *kulturelt responsiv pedagogikk (CRP)*, og forklar hvordan disse samsvarer med inkluderende prinsipper. Etter å ha

brukt en casestudie om en innvandrerelev kan dere for eksempel diskutere hvordan CRP ligger til grunn for dette valget.

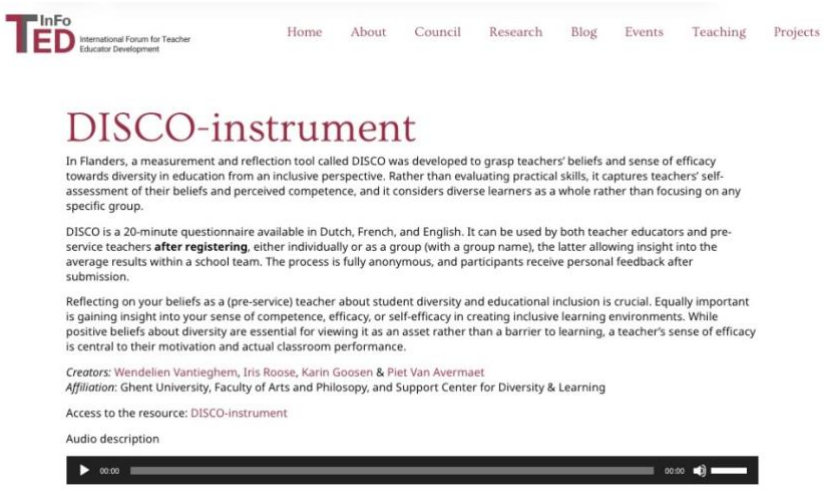
- **Interaktiv debriefing**: Involver lærerstudentene i refleksjonssamtaler om hvor inkluderende de modellerte praksisene er, og diskuter hvordan studentene kan ta i bruk lignende strategier i sine fremtidige klasserom.

5. Utfordre egne referanserammer

Lærere har stor innflytelse på studenter og elevers resultater gjennom hvordan de tenker på mangfold, sosial ulikhet og utdanning generelt (se praksissett 1). Dette gjelder særlig lærerutdannere, som må forholde seg kritisk til egne forutinntattheter, antakelser og praksiser for å kunne modellere mangfoldsresponsiv undervisning på en autentisk måte. Denne selvrefleksjonen hjelper dem å forstå sin egen posisjonalitet og tilpasse tilnærmingene sine. Praksissettet «utfordre egne referanserammer» understreker betydningen av kontinuerlig læring og av å sette seg selv i en sårbar posisjon. Ved å erkjenne og ta tak i sine egne begrensninger demonstrerer lærerutdannere autentisitet og engasjement for lærerstudentene sine.

Eksempler på praksiser:

- **Praksisrettet forskning**: Evaluer deg selv og identifiser områder der personlige forutinntattheter kan påvirke undervisningen. Som lærerutdanner kan du for eksempel analysere tilbakemeldingene dine på studentarbeid og se om du behandler alle studenter rettferdig, uavhengig av kulturell bakgrunn.
- **Utforske posisjonalitet**: Delta i workshops eller profesjonelle læringsfellesskap som tar for seg privilegier og identitet, for eksempel ved å analysere Peggy McIntoshs begrep «den usynlige ryggsekken».
- **Reflekterende dagbokskriving**: Skriv ned refleksjoner etter hver time. Fokuser på øyeblikk med ubehag eller forutinntatthet, og vurder alternative tilnærminger for fremtidig undervisning.
- **Deltakelse i profesjonell utvikling**: Delta på arrangementer om mangfold og inkludering, for eksempel workshops om antirasistisk utdanning, for å holde deg oppdatert og forbedre praksiser.

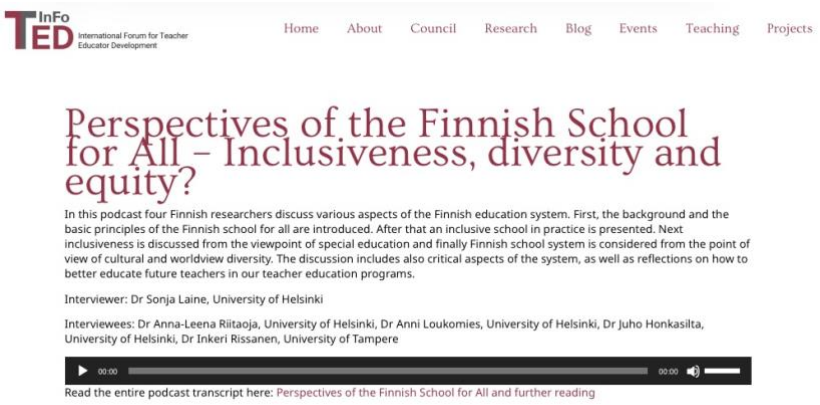
Figur 3: Resultat av et søk innenfor praksissettet utfordre egne referanserammer: et måle- og refleksjonsverktøy for mangfoldsresponsiv utdannin (© ED-TED project; resource used with permission of Wendelien Vantieghem)

6. Gjøre samfunnet mer mangfoldsresponsivt

I tillegg til å ivareta undervisning og sin egen profesjonelle utvikling kan lærerutdannere bidra til systemendringer ved å arbeide for likeverd og inkludering både innenfor sine egne institusjoner og i samfunnet for øvrig. Ved på denne måten å bidra til et mer rettferdig utdanningslandskap øker lærerutdannerne sin innflytelse ytterligere.

Eksempler på praksiser:

- **Gjennomgang av læreplaner**: Evaluer i samarbeid med kolleger lærerutdanningsprogrammene med hensyn til skjevheter eller mangler. For eksempel bør kursplaner gjennomgås for å sikre at ulike perspektiver er representert.
- **Påvirkningsarbeid**: Delta i politiske diskusjoner eller publiser artikler der du tar til orde for inkluderende opplæringsreformer. Slik er du med på å gi lærerutdannerne en sterkere stemme som endringsagenter.
- **Samarbeid med lokalsamfunnet**: Inngå samarbeid med lokale organisasjoner som arbeider med å bekjempe ulikheter i utdanningssystemet, for eksempel mentorordninger for underrepresenterte studenter som ønsker å bli lærere.
- **Samarbeidsbasert forskning**: Samarbeid med skoler for å undersøke effekten av mangfoldsorienterte intervensjoner, og bidra med dokumentasjon som kan støtte systemiske endringer i utdanningspolitikk og -praksis.

Figur 4: Resultat av et søk innenfor praksissettet *gjøre samfunnet mer mangfoldsresponsivt*: en finsk podkast der forskere diskuterer inkluderende utdanning. (© ED-TED project; resource used with permission of Sonja Laine)

UNDERLIGGENDE KOMPETANSER

Basert på TE-DIP-rammeverket trenger lærerutdannere en kombinasjon av kunnskap, ferdigheter og holdninger for å kunne praktisere en mangfoldsresponsiv utdanning. De trenger en dyp forståelse av prosesser knyttet til inkludering, likeverd og sosial rettferdighet, samt innsikt i hvordan sosiokulturelle og institusjonelle kontekster former pedagogisk praksis. De må blant annet kunne legge til rette for kritisk refleksjon, skape trygge og inkluderende læringsmiljøer, modellere en mangfoldsresponsiv pedagogikk og samarbeide innenfor lærerutdanningsteam for å samordne tilnærminger og fremme enhetlig praksis mellom programmer. Disse praksisene må være forankret i holdninger som empati, åpenhet, kritisk selvbevissthet og et sterkt engasjement for likeverd og sosial rettferdighet. I siste instans utviser mangfoldsresponsive lærerutdannere en reflektert profesjonalitet, ved at de kontinuerlig lærer, stiller spørsmål ved egne antakelser og fungerer som endringsagenter både innenfor og utenfor sine institusjoner.

PROFESJONELL UTVIKLING OG SAMARBEID INNENFOR TEAM

For å utvikle praksisene som er beskrevet i TE-DIP-rammeverket, trengs det målrettede, vedvarende og kontekstilpassede muligheter for profesjonell læring. Med utgangspunkt i InFo-TED og ED-TED-prosjektet bør profesjonell utvikling ikke bare betraktes som et individuelt prosjekt, men som en samarbeidsbasert og systemisk prosess situert innenfor lærerutdanningsteam. På mesonivå, det vil si ved den enkelte lærerutdanningsinstitusjon,

spiller team en sentral rolle når det gjelder å sikre sammenheng i utdanningsprogrammene, fremme en felles profesjonell kultur og knytte den enkeltes praksis til institusjonens mål.

Når TE-DIP-rammeverket brukes kollektivt, gir det et begrepsapparat og en struktur som legger til rette for felles refleksjon, utforskning og utvikling blant lærerutdannere. Gjennom samarbeidsbasert praksis – som kollegaobservasjon, felles analyse av praksis og felles utforming av læreplaner – kan team identifisere styrker og utfordringer i sine mangfoldsresponsive praksiser, undersøke hvordan institusjonelle forhold legger til rette for eller hindrer arbeidet deres, og samskape strategier for forbedring. Slik teambasert profesjonell læring fremmer sammenheng mellom kurs, styrker det kollektive ansvaret for en mangfoldsresponsiv utdanning og bidrar til å skape en felles profesjonell identitet forankret i inkludering, likeverd og sosial rettferdighet.

Videre oppmuntrer kollektiv bruk av rammeverket team til å gå utover aggregering av individuelle kompetanser og bygge en systemisk kultur preget av responsivitet og like muligheter. Programledere er viktige tilretteleggere av dette samarbeidet ved at de skaper strukturelle og kulturelle forutsetninger – som tid, institusjonell støtte og anerkjennelse – for at lærerutdannerne skal kunne arbeide meningsfullt med TE-DIP-rammeverket. På denne måten bidrar rammeverket til både individuell og kollektiv profesjonell vekst, og styrker tilstedeværelsen og bærekraften til mangfoldsresponsive praksiser i lærerutdanningsprogrammer.

BETYDNINGEN AV RAMMEVERKET

TE-DIP har utvidet kunnskapsgrunnlaget om lærerutdanneres praksiser for å fremme en mangfoldsresponsiv utdanning som alle lærerutdannere kan ta i bruk. Innføringen av et enhetlig vokabular skaper et felles språk som gjør det mulig for fagpersoner, beslutningstakere, team og forskere å føre mindre tvetydige samtaler med hverandre om hvordan lærerutdannere kan nærme seg mangfold på en måte som fremmer inkludering, likeverd og sosial rettferdighet, og dermed bidra til å redusere systematiske ulikheter. Derfor regnes lærerutdannere virkelig som endringsagenter. Spesielt bidrar TE-DIP-rammeverket til å diskutere, evaluere og inspirere til profesjonell utvikling av lærerutdanneres praksiser. Rammeverket bør imidlertid ikke betraktes som et verktøy utelukkende for individuell refleksjon og praksis. Dets fulle potensial viser seg når det tas i bruk i team av lærerutdannere. Ved å ta i bruk TE-DIP til teamsamarbeid fremmes felles refleksjon, dialog og gjensidig læring, slik at teamene kan identifisere felles utfordringer, samordne tilnærminger og bygge en enhetlig visjon for en mangfoldsresponsiv lærerutdanning. En slik kollektiv innsats styrker

sammenhengen mellom kurs og programmer og bidrar til å skape et støttende fagmiljø der lærerutdannere kan modellere disse praksisene sammen. Som et resultat av velutformede initiativer for profesjonell utvikling kan lærerutdannere og team av lærerutdannere bli bedre til å modellere ideer om en mangfoldsresponsiv utdanning, gjøre lærerstudentene enda bedre forberedt og, i siste instans, påvirke hvordan man nærmer seg mangfold og sosial ulikhet i utdanningssektoren mer generelt.

ET UTVALG INNFLYTELSESRIKE REFERANSER

Ainscow, M. (2020). Promoting inclusion and equity in education: Lessons from international experiences. *Nordic Journal of Studies in Educational Policy*, *6*(1), 7–16. https://doi.org/10.1080/20020317.2020.1729587

Boyd, P. (2014). Using "Modelling" to Improve the Coherence of Initial Teacher Education. In Agnieszka Szplit & Zuzanna Zbróg (Reds.), Teacher educators and teachers as learners: international perspectives (pp. 51–73). Wydawnictwo Libron.

Cochran-Smith, M. (2004). *Walking the Road: Race, Diversity, and Social Justice in Teacher Education*. Teachers College Press.

Cochran-Smith, M., & Lytle, S. L. (2009). *Inquiry as stance: Practitioner research for the next generation*. Teachers College Press.

European Commission. (2013). *Supporting Teacher Competence Development for Better Learning Outcomes*. http://ec.europa.eu/education/policy/school/doc/teachercomp_en.pdf

hooks, b. (1994). *Teaching to Transgress: Education as the Practice of Freedom*. Routledge.

Kelchtermans, G., Smith, K., & Vanderlinde, R. (2018). Towards an 'international forum for teacher educator development': An agenda for research and action. *European Journal of Teacher Education*, *41*(1), 120–134. https://doi.org/10.1080/02619768.2017.1372743

Loughran, J., & Berry, A. (2005). Modelling by teacher educators. *Teaching and Teacher Education*, *21*(2), 193–203. https://doi.org/10.1016/j.tate.2004.12.005

Lunenberg, M., Korthagen, F., & Swennen, A. (2007). The teacher educator as a role model. *Teaching and Teacher Education*, *23*(5), 586–601. https://doi.org/10.1016/j.tate.2006.11.001

Opertti, R., Walker, Z., & Zhan, Y. (2014). Inclusive Education: From Targeting Groups and Schools to Achieving Quality Education as the Core of EFA. In L. Florian, *The SAGE Handbook of Special Education: Two Volume Set* (pp. 149–169). SAGE Publications Ltd. https://doi.org/10.4135/9781446282236.n11

Ponet, B. (2024). *The crucial role of teacher educators and their professional development towards diversity-responsive education* (proefschrift verdedigd aan de Universiteit Gent, Promotor: Prof. Dr. Ruben Vanderlinde). Gent: Universiteit Gent, Vakgroep Onderwijskunde.

Ponet, B., Vantieghem, W., Tack, H., & Vanderlinde, R. (2025). Teacher educators' distinctive contribution to education that serves all: introducing a conceptual framework based on a systematic literature review. *European Journal of Teacher Education*, 1-21.

Russell, T. L. (1997). Teaching teachers: How I teach is the message. In J. Loughran & T. L. Russell (Eds.), *Teaching about teaching: Purpose, passion and pedagogy in teacher education* (pp. 32–47). Falmer.

The Teacher of Color Collective, & Souto-Manning, M. (2022). On the Mis-Education of Teachers of Color: A Letter to Teacher Educators. *Journal of Teacher Education*, *73*(1), 66–80. https://doi.org/10.1177/00224871211057487

Vanassche, E., & Kelchtermans, G. (2015). The state of the art in Self-Study of Teacher Education Practices: A systematic literature review. *Journal of Curriculum Studies*, *47*(4), 508–528. https://doi.org/10.1080/00220272.2014.995712

Vanderlinde, R., Smith, K., Murray, M., & Lunenberg, M. (Eds.) (2021). *Teacher Educators and their Professional Development: Learning from the past, looking for the future*. London & New York: Routledge.

Vanderlinde, R., Smith, K., Murray, J., & Lunenberg, M. (2021). Teacher educators' professional development: Looking to the future. In R. Vanderlinde, K. Smith, J. Murray, & M. Lunenberg (Eds.), *Teacher Educators and their Professional Development: Learning from the past, looking for the future* (pp. 158–171). Routledge.

Vantieghem, W., Roose, I., Goosen, K., Schelfhout, W., & Van Avermaet, P. (2023). Education for all in action: Measuring teachers' competences for inclusive education. *PLOS ONE*, *18*(11), e0291033. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0291033

FUNDING SCHEME:	Erasmus+ Programme of the European Union - KA220-HED - Cooperation partnerships in higher education, Call 2023
DURATION:	September 2023 – August 2026 (36 months)
BUDGET:	EU contribution: 400.000€
WEBSITE:	https://info-ted.eu/edted
FOR MORE INFORMATION	**Contact**: University of Education Freiburg Kunzenweg 21, 79117 Freiburg alina.boutiuc@ph-freiburg.de
DISCLAIMER:	Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the Erasmus+ National Agency for Higher Education at the German Academic Exchange Service (DAAD). Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.

Pädagogische Hochschule Freiburg
Université des Sciences de l'Education · University of Education

Universidade do Minho

GHENT UNIVERSITY

KU LEUVEN

Radboud Universiteit

UNIVERSITY OF LIMERICK
OLLSCOIL LUIMNIGH

HELSINGIN YLIOPISTO
HELSINGFORS UNIVERSITET
UNIVERSITY OF HELSINKI

NTNU
Norwegian University of Science and Technology

Co-funded by the European Union

ED-TED

Erasmus+
Enriching lives, opening minds.